

CHRUSCEVO EKONOMIJOS KRIZE

Nuo senai pasaulinė žemės ūkio produktų gamyboje Rusija turėjo svarbią vietą. Panaikinus privatinę nuosavybę, žemės ūkio sistema visiškai pasikeitė. Valsitybė tapo krašto šeiminiuku ir žemės ūkis tapo tvarkomas įsakymų ir potvarkių formoje. Toks šeiminkavimo būdas kraštą privedė prie chaoso. Kad išlaikyti eksportuotojo prestižą Sovietų Sąjunga privalėjo palikti neaprupintą, pusiau badaujantį savo gyventoją. Chruščevas ėmėsi pakelti žemės ūkio produktų gamybą. Lankydamas atskiras respublikas ir rajonus nušalinė nuo pareigų buvusius žemės ūkio vadovus, visiškai pakeisdamas vadovaujamyjū specialistų aparatą.

Spekuliacija

Aišku, naujieji vadovai ėmėsi naujo planavimo žemės ūkio gamybai pakelti, leisdami naujus potvarkius darydami derliaus naujus apskaičiavimus, bet praktikoje Sovietų Sąjungos gyventojas, kaip buvo, taip ir liko alkanas, nors popieriuje jie gaudavo geriausius rezultatus. Valstybei priverstinai grūdų ir kitų gerybių pristatymas turi būti išpildomas. Dėl to rajonai, ir net atskiros respublikos atsidūrė neišbrendamoje baloje. Pareigūnai ieškojo išeišties tarpusavio prekyboje. Lietuvos žemės ūkio vairuotojai ėmė supirkinėti grūdus baltiškoje Kazakstano respublikoje ir gabenoti Lietuvon. Čia grūdai buvo paduodami valstybei. Taip užsimezgė "prekybiniai ryšiai" tarp tolimojo Kazakstano ir Lietuvos respublikų. Ši nelegali prekyba, aplinkinių kelių rėšesį net du metus, kol galutinai tai iškilo aikštėn. Ši prekyba buvo finansuojama kolchozų pinigais ir kolchozininkai visada turėjo kęsti badą ir nedateklių. Bet užtai pristatymas buvo įvykdomas visu 100 nuosimčių. Gi tikrumoje žemės ūkis nešė milžiniškus nuostolius. Ir to pasekmėje komunistų partijai buvo įsakytą paruošti kontrolierių kadras, kurie veikė visame žemės ūkio aparate. Tokių kontrolierių vien tik Lietuvoje įjungta į žemės ūkį 40.000. Tuo žemės ūkis buvo dar daugiau apsunkintas. Tiems dyka duoniams kolchozininkas turėjo uždibti pragyvenimą.

Kontrolieriai

Tie nauji ponai stengėsi parodyti savo didelį reikalingumą ir darbštumą visose savo pareigose ir dar labiau spaudė žemės ūkio darbininkus. Dažniausiai nebūdami tos rušies specialistai, savo kišimuisi į visus ūkio reikalus, vien tik saugodami planų įvykdymą, stumia žemės ūkį į visišką katastrofą. Sėjama arba per daug anksti arba jau labai pavėlavus į ištižusią nuo lietaus žemę. Ir iš tokio pasėlio nieko neišėdavo, dirva likdavo tuščia. Nors visiems buvo labai aišku, kad beprasmiškai naudojami grūdai, bet užtai planas yra įvykdomas. Ir viso to darbo šiandien jau matome rezultatus.

Dideliam visų nustebeimui įvyko staigus 250 tūkstančių tonų kvietinių miltų užpirkimas Vokietijoje, po to 6,2 milijono tonų kviečių pirkimas Kanadoje, 1,6 milijonų tonų Australijoje ir visur kainos mokamos gana aukštos, nesiūlant net savų gaminių.

Komunistų partijos organe Pravdoje pasirodo nekalto turinio žinutė, kad Sovietų Sąjunga mielai pirktų kviečių ir Š. Amerikoje. Prezidentas Kennedy pareiškė, kad Jungt. Amerikos Valsitybės sutinka parduoti Sovietų Sąjungai norimą kiekį kviečių. Ir tuoj po to galvotrūkišiais išleikta pirkimo komisija į Šaurinę Ameriką, o Europos rinkoje tuoj pasipila dideli kiekiai Rusijos aukso, pirkimams apmokėti. Ir čia ne vienam kyla klausimas, kas per priežastis tų visų pirkimų?

Neaqlavimai

Vakarų ūkio ekspertai nustatė, jog planuotas Sovietų Sąjungos šiemet metams grūdų derlius 180 milijonų tonų nėra įvykdytas. Ir iš numatyto valstybei privalomo pristatymo 70 milijonų tonų, tegauta tik 46,6 milijonai tonų grūdų, reiškia 33,4 milijonai tonų mažiau negu buvo laukta, ir šias žinias perdavė pati sovietinė žinių agentūra TASS, kurias, taip pat reikia skaityti gerai padidintas.

Visiems aišku, kad tas žemės ūkio gaminių nedateklus Sovietų Sąjungoje taip lengvai nepaėina, reikia kaip nors pateisinti. Sovietų Sąjungos šaltiniai tai aiškina, jog sėjos plano nebuve galima įvykdyti dėl nepalankaus pavasario oro, ir dėl vasarą pasitaikiusių sausrų. Taip pat imta ieškoti ir nedarliaus kaltininkų kolchozininkų tarpe. Būktu nerūpestingai nuėmę derlių, blogai iškulę ir t. t.

Truksta duonos

O kaip praneša iš Maskvos vakarų laikraščių korespondentai (Frankfurter Allgemeine rug. 16) ten šiuo metu krautuvėse negalima gauti miltų. Gi Lietuvoje, kolchozų rajono kepyklose dažnai nebūna duonos, jei ir būna, tai vidutiniškai darbininkui tenka išstovėti apie 3 val. kol gauna kepalą duonos šeimai. O dažnai išstovėjęs grįžta be nieko, nes jos pritrūko.

Visi tie faktai rodo, kad Sov. Sąjungoje šiemet gali trūkti duonos. Tai viskas įvyksta dėl nepaprastai didelio biurokratizmo, kurį sudarė Chruščiovo ūkinė politika. Įvestieji kontrolierių pulkai ir bus patys didžiausi Chruščiovo ūkinės santvarkos bankroto kaltininkai.

Kai kurie žemės ūkio stebėtojai mano, kad pačiai Sov. Sąjungai duonos užtektų, bet su tais išekliais ji negalės išpildyti savo įsipareigojimų satelitiniams kraštams ir kai kurioms Pietų Amerikos valstybėms. Tačiau tie samprotavimai nėra tikslūs ir prieš-

tarauja patiems faktams. Sov. Sąjungos susitarime su Kanada, dalis nupirktųjų kvietinių miltų, bus tiesiog gabenama į Sov. Sąjungą, kita dalis eis į Kubą, Čekoslovakiją, Lenkiją, Vengriją ir Braziliją.

O juk dar nėra aišku kokie ir kokio dydžio pirkimai bus padaryti čia pas mus Argentinoje, o kad jie bus, tai daugiau negu ašku.

Pačios Sov. Sąjungos daviniais, paskutiniuoju laiku, ji eksportuodavo tarp 2—4 milijonų tonų kviečių, o kai tuo tarpu yra nupirkta vien tik Kanadoje 6,2 milijonai tonų. Tas jau pakarkamai aiškiai pasako, kad ir pačios Sov. Sąjungos gyventojas reikalingas duonos, ne tik šiandien, bet ir artimoje ateityje.

Be to nenoromis tenka pagalvoti ir apie kitą galimybę. Šiuo metu Sov. Sąjungos ir raudonos Kinijos santykiai yra pablogėję. Didelis nesutarimas komunizmo įgyvendinimo principuose, santykiuose su kapitalistiniu pasauliu ir kas svarbiausia tai Kinijos pretenzijos į didžiulius Sibiro plotus, kuriuos praeityje Rusijos carai yra užvaldę, ir kurie šiandien Sov. Sąjungai yra gyvybinis klausimas — ten koncentruojasi ir didžioji pramonė ir naujieji plėšimų plotai, kurie turės maitinti Sov. Sąjungos gyventojus.

Šios problemos Sov. Sąjungą priverčia smarkiai susirūpinti ir budėti, ruošiantis įvairioms galimybėms. Jau ir dabar spaudoje tenka pastebėti apie Sov. Sąjungos kariuomenės koncentravimą Sibiro strateginėse vietose.

Ar tie skubūs ir skrupulingi pirkimai maisto atsargų nebus tik Sov. Sąjungos aruodų užpildymas karinio konflikto atveju? Algimantas Petrikis

"EL TIEMPO"

Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 689.755

Franqueo Pagado
Concesión N° 4289
Tarifa Reducida
Concesión N° 4015

VĒLINIŲ PAPROČIAI LIETUVOJE

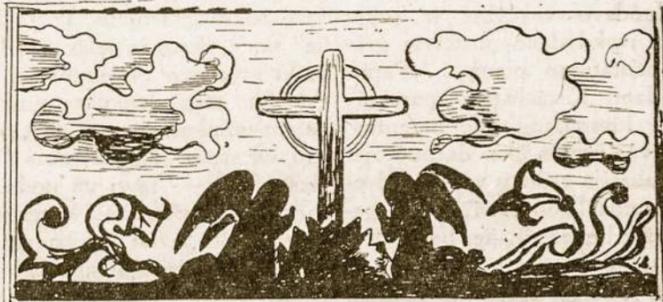
Pageltusių lapų kritimas, liepingos vakarai, tamsūs ir ilgi rudens vakarai, vėjo kaukimas kamine, šurprios ir liūdnos legendos sudarydavo lietuviuose ypatingą įspūdį ir gilų mirusiųjų prisiminimą lapkričio mėnesį.

Vėlinės su dideliu susikaupimu yra minimos visame krikščioniškajame pasaulyje. Mes lietuviai dar labiau prisimename savo kraštą, kurio aukštame kalnelyje išsis mūsų tėvų ir senolių bei kitų artimųjų palaikai.

Vėjui švilpiant medžio viršūnėmis, sakydavo, kad "dušėlės namus skuba". Lapai nupurtomi nuo medžių, kad "dušėlės minkščiau galėtų vaikščioti".

Galinių bobutė sakydavo "kad kūdikių sielos iš kapinių išskrenda balandėliais, o gerų žmonių avėlėmis, tik blogų žmonių savižudžių, pakaruoklių sielos pavirdavo krankliais juodvarniais, juodomis katėmis ir visokiom baidyklėm".

Lietuvoje maldos už mirusius

Vėlinių nuotaika gaubia mūsų Tėvynę - Lietuvą.

Nė viena šventė, ar ji būtų religinė, tautinė ar valstybinė, negražina mus taip praeitin, nesuriša taip artimai su ten palikimais, kaip vėlinių diena. Toje dienoje kiekvienas prisimena, kad jis yra tikrai svečias šioje žemėje ir kad jam teks iškeliuti...

Lietuvoje vėlinių nuotaikai susidaryti padeda pati gamta: lapų kritimas, visos gamtos apmirimas primena ir žmogaus mirtį.

Kaip daugelis papročių yra užsilikę iš senovės laikų, taip ir vėlinių papročiai perduodami iš kartos į kartą išliko iki mūsų laikų.

Kai vėlinių dieną lydavo, sakydavo, kad "šventieji verkia su angelais už nusidėjėlių sielas..." Pagal senas legendas ir pasakas, visos sielos vėlinių išvakarėse (Visų Šventųjų naktį) ešą paleidžiamos į namus. Pasakojama, kaip mirusi motinėle grįžusi pas savo našlaičius juos paguosdavo, pataisydavo lopselį, net drabužėlius išplauduvusi...

prasidėdavo Visų Šventųjų vakarą per gedulingus mišparus. Tiek Visų Šventųjų dienoje, tiek per vėlinės nebuvo galima dainuoti, šokti, net ir pergarsiai kalbėti. Pagal senus papročius tą dieną žmonės aukodavo už mirusius ant mišių ir iškepę pyragų pavaišindavo pavargėlius.

Po pamaldų buvo lankomos kapinės. Dzūkijoje buvo galima kapinėse išgirsti raudas. Vakare šeimoje buvo uždegama grabnyčių žvakė ir visa šeima kalba rožančių, visų šventųjų litaniją ir litaniją už sielas. Dzūkijoje žmonės sunėdavo maisto, kaip grikių pyragą ir padėdavo ant altoriaus, kad paskui būtų padalinta vargšams.

Lietuvoje Visų Šventųjų vakarą iš bažnyčios eidavo žmonės užsidedę žvakutes procesijoje į kapines, kuriose būdavo pamaldos, pamokslas ir paskui kapų lankymas. Uždegtos žvakutės palikdavo ilgą laiką degti ant kapų, taip kad vsos kapinės iš tolo šviesdavo.

Antanina Mikelionė.

IŠ VISO PASAULIO

Pagerėsią Argentinos ir Sov. Sąjungos santykiai

Kalbėdamas viename susirinkime Chruščevas pareiškė, tikis, kad po rinkimų Sov. Sąjungos santykiai su Argentina pagerėsią. Jis deda daug vilties į naujais išrinkto prezidento dr. Illijos pareiškimą, kad stengsis palaikyti ir praplėsti santykius su visais kraštais ir apgailestavo nutraukimą prekybinių santykių pagal 1953 metų susitarimą.

• Graikų poetas Gorgijos Seferis gavo 1963 metų Nobelio Literatūros premiją. Jis savo poemose yra apdainavęs laisvės troškimą, kurią graikai buvo praradę laike II-jo Pasaulinio Karo. Jis yra pirmasis graikas gavęs šią premiją.

• Amerikonų užsienio reikalų senato komisija priėmė naują projektą, kuris turi pastraipą, pagal kurią teikiama amerikiečių ekonominė pagelba sustabdoma, jei imamasi priemonių nutraukti arba panaikinti esamas Amerikos piliiečių arba bendrovių sutartis su tais kraštais. Ekonominė pagelba visiškai nutraukiama: jeigu nusavinama amerikonių nuosavybė be atlyginimo, arba dalinai nusavinama, apdedant šį tutą specialiai dideliais mokesčiais, kad jis būtų sužlugdytas, ar taktomi kiti panašūs reiškiniai, kurie laikomi lygiais nusavinimui. Šis projektas dar iki šiol niekur spaudoje nebuvo paskelbtas.

• Amerikiečiai keičia savo karinių pajėgų apginklavimą Europoje ir Ramiojo Vandenyne srityje. Ten šiuo metu siunčiami naujausio tipo atominiai ginklai ir moderni artilerija. Iš minėtų siuntų pažymėtina sprausminės raketos „Sergeant“, moderni ir artilerija 175 mm ir patobulintos raketos „Honest John“, taip pat ir atominių artilerijos sviedinių. Tuo norima sustiprinti užjūryje esančias kariuomenės igulas apginklavimu ir žmonėmis. Oro planas „Big Lift“ numato pademonstruoti 16.000 karių permetimą į Vokietiją su visu reikalingu apginklavimu ir aviacijos pajėgomis per 72 valandas.

• Šiomis dienomis į Angliją iš Sov. Sąjungos buvo atgabenta 52 tonų aukso. Yra numatyta aukso parduoti už 11 milijonų dolerių. Pardavimo tikslas, svietimos valiutos trukumas, perkamo užsienyje maisto apmokėjimui.

Chrupustoje LIETUVOJE

Milžiniška Spekuliacija Grūdais

(E) — Kaip skelbia "Tiesa" (rugs. 8, nr. 211) Vilniuje pradedo didžiulė byla, kurioje teisiami per 20 žemės ūkio pareigūnų už "grūdų ir piniginių lėšų grobstymą ir švaistymą". Tai bene stambiausia spekuliacija, kokią tik iki šiol okup. Lietuvoje pavyko susukti. Ji vyko, taip sakant, visai viešai tarp tolimojo Kazachstano ir Lietuvos. Keletas Kauno ir Kedainių rajonų kolchozų pirmininkų su Kauno vykd. komiteto vyriausio buhalterio-revizoriaus žinia supirkinėjo Kazachstano plėšiniuose grūdus, juos įveždavo Lietuvon, čia parduodavo valstybei ir tokiu būdu įvykdavo nustatytą grūdų pristatymo planą... Papirkinėdami Kazachstano pareigūnus, klastodami dokumentus, Lietuvos žemės ūkio darbuotojai spekuliaciją grūdais varė net dvejus metus 1960-1961. Iš jos gerai uždirbo ne tik jie, bet ir Kazachstano kolchozų pirmininkai, kurių 5 irgi pasodinti kaltinamųjų suolan. Teisiamuosius gina net 12 advokatų. Gal jie stengsis įrodyti, jog kaltinamieji tik gerą darė valstybei, supirkinėdami grūdus Kazachstane: teisiamieji pristatė valstybei reikalaujamą grūdų normą, kurios Lietuvos kolchozininkai dėl didelių Maskvos paskirtų prievolių niekaip nestengia įvykdyti...

Rugpjūčio gale per Lenkijos radiją vyko Lietuvos kultūros dekada. Radijo bangomis Lenkijos klausytojams be kitko buvo perduota nemaža lietuviškos muzikos ir literatūros kūrinių.

LIETUVIAI visame Pasaulyje

Kun. Antanas Bukauskas, gyvenantis Š. Amerikoje vienoje meno parodoje buvo išstatęs 4 aliejinis paveikslus, iš kurių du paveikslai laimėjo premijas: pirmąją ir trečiąją. Tai nauja meno žvaigždė tarptautinėje plotmėje. Kun. Antanas Bukauskas turi du brolius Argentinoje: vienas gyvena Berisse, o kitas Villa del Dique.

Maratone lietuvis bėgimo laimėtojas. Šių metų tarptautinėje Skautų Stovykloje (Džiambore) Maratono mieste Graikijoje dalyvavo apie 70 skautų vienetų (brolių) su 14.000 skautų, jų tarpe ir lietuviai skautai. Lietuviai skautai buvo išskabinę savo trispalvę ir labai gražiai susitvarę savo stovyklą.

Laikė rungtynių 80 metrų bėgime pirmą vietą laimėjo lietuvis studenta — Bronius Čepulečius, baigęs Vasario 16-tą gimnaziją, Vokietijoje. Garbė lietuviams, kad garsiam Maratono mieste lietuvis išėjo laimėtojas.

Dail. Irena Pasevičiūtė, Cassino mieste Italijoje, įvykusioje apžvalginėje meno parodoje laimėjo premiją už paveikslą „anglų kapinėse“. Karo metu Cassino miestas buvo visai sugriautas, jo vietoje atsirado trijų tautų kapinės: anglų, italų ir vokiečių.

LIETUVIS VIS DAR DIRBA SAU, NE KOLCHOZUI

(E) — Kaip komunistams nesiseka lietuvius "suvisuomeninti", pasak Zimano: pakeisti jų prigimtį, nors tariamais pasiekimais šioje srityje ir giriamasi, matyti kone iš kiekvieno "Tiesos" ar "Komjaunimo Tiesos" puslapyje, kuriame tik rašoma apie kolchozininkus. Antai "Komjaunimo Tiesoje" (rugs. 18, 184 nr.) jos korespondentas šaukiasi ir kolchozininkus, kad jie du mėnesius po atviru dangumi paliko stovėti rugių gubas, kad nenupejovė laiku vasarojaus, kurį "kulia" saulė, lietus ir pelės. (O kur buvo kolchozo pirmininkas? — E.) Tuo tarpu laukuose sutiktas kolchozininkas, jaunas vyras, išlėto švaistėsis dalgeliu, nors "tokiam duok — jautį už uodegos pargiaus", piktinasi korespondentas. Bet užtat jo sodybinis skilpelis gražiausiai sutvarkytas, aiškiai matyti, kad čia jis įdėjo visą širdį. Korespondento paklaustas, kodėl taip tingiai dirba, atsako: "O ko man plešytis? Už darbadienį nedaug teduoda". Ir niekaip nebuvo galima kolchozininko įtikinti, kad jis turis dirbti bendram labui, kad nuo jo darbo spartos priklausys ir didesnis atlyginimas. Korespondentas tokių kaip šis kolchozininkas suradęs ten ir daugiau, jie tesirūpina tik savo sklypais. "Vieni dėl akių ką nors dirba kolūkyje, kiti visai nedirba, apsimesdami ligoniais (nors nuosavi sklypai visuomenės sutvarkyti)".

PASAULINĖS PARODOS NEW YORKE, LIET. DAINŲ IR TAUT. ŠOKIŲ ŠVENTĖS KOMITETO PRANEŠIMAS.

1) — Lietuvių Dainų ir Šokių festivalis, kuris įvyks Pasaulinės Parodos metu, 1964 m. rugpjūčio mė. 23 d. New Yorke yra visų lietuvių tautinė manifestacija. Tų vietovių lietuviai, iš kurių chorai ir taut. šokių grupės vyks į šį festivalį, prašomi padėti savo chorams bei taut. šokių grupėms aukomis, padengti kelionės išlaidas.

2) — Šiam festivaliui pasiruošti laiko liko nedaug, todėl komitetas prašo kaip galima greičiau, chorų bei tautinių šokių grupes pranešti apie savo dalyvavimą šiame festivalyje. Komitetas ne visų chorų bei tautinių šokių grupių turi tikslius adresus, arba tie adresai yra pasikeitę, todėl visus chorų bei taut. šokių grupes prašo šį pranešimą laikyti oficialiu kvietimu ir nedelsiant pranešti komitetui apie savo dalyvavimą šventėje. Chorų bei tautinių šokių grupių dėsimas atsakyti trugdys visą šventės rengimo darbą. Atsakymas bei įvairius raštus, liečiančius chorų, prašome siųsti šiuo adresu: Mr. M. Cibas, 59 Van Nostrand Ave. Great Neck, L. I. N. Y. 11024. Tautinių šokių grupės — J. Matulaitienė, 188 Logan St. Brooklyn 8.

LIETUVIŲ KAT. CHORAS IŠRINKO SAU VARDĄ

Jau 12-ka metų kaip gyvuoja ir dirba lietuvių katalikų choras Urugvajuje. Per vią tą laiką teko nemažai pasirodyti lietuvių kolonijoje saviems tautiečiams ir taip pat svetimtaučiams, parodant aukštą mūsų kultūros lygį ir didelį harmoningumą mūsų liaudies dainų. Apie to choro pasirodymus buvo daug gražių atsiliepimų įvairiuose svetimtaučių laikraščiuose.

Šio choro sudėtyje, be katalikų, dalyvauja taip pat ir kitokių nusistatymo žmonių, meno mėgėjų. Dėl to ir kilo reikalas parinkti chorui neutralų vardą. Toki išėjis buvo rasta parenkant jam vardą "Aidas".

Šiuo metu chore nuolatiniai dalyvauja virš 30 choristų, kas tokioj nedidelėj kolonijoj yra reikšminga. Peskutinis šio choro pasirodymas buvo per radio Carve programoje "Asi cantan los puebls del mundo". Tenka pastebėti, kad šioje programoje, kuri vyksta kas sekmadienį, jau trečias mėnuo, kol kas dalyvavo tik trys svetimtaučių chorai, jų tarpe ir lietuvių choras "Aidas". Iš to, susidaro vaizdas, kad kitos svetimtaučių kolonijos Urugvajuje, nors ir daug gausesnės, bet nepajėgia ir mažai tekreipia dėmesio į savas liaudies dainas. Lietuviams iš to yra nemaža garbė.

SUKURĖ NAUJĄ LIETUVIŠKĄ ŠEIMĄ

Rugsėjo mėn. 21 dieną, jaunuoliai Birutė Zukaitė ir Romas Mačanskas, sukūrė lietuvišką šeimos židinį. Jungtvių apeigos buvo atliktos lietuvių parapijos bažnyčioje. Laikė religinių apeigų bažnyčioje giedojo lietuvių choras "Aidas" ir dalyvavo Gintaro ansamblis, kadangi abu jaunuoliai yra šio ansamblio dalyviai. Svotais buvo gintariečiai jaunuoliai p-lė Adelė Jaskelevičiūtė ir Domingo Busich, jungtvių palaimino Tėvas Jonas Giedrys.

3) — Chorams nurodytu adresu, taip pat kviečiami registruotis kvartetai ir oktetai.

4) — Visi chorai ir kiti dainos meno vienetai prašomi pranešti kokį skaičių ir keno adresu reikia pasiųsti repertuaro gaidas.

5) — Visus lietuvius, galinčius bent kiek dainuoti, o jaunimą — šokti, prašoma jungtis į esamus chorų ar tautinių šokių grupes, nes dainų ir tautinių šokių šventės proga reikia padidinti mažėjančias dainininkų bei šokėjų eiles. Taip pat kreipiamės į tuos, kurie yra pasitraukę iš chorų ar tautinių šokių grupių, sugrįšti ir dalyvauti Pasaulinės Parodos lietuvių dienoje, Dainų ir šokių festivalyje.

Pasaulinės Parodos Lietuvių Dainų ir Tautinių šokių šventei ruošti Komitetas.

LIETUVIAMS ŽINOTINI ADRESAI

Lietuvos Atstovybė Urugvajuje
Ciudad de Paris 5836,
Carrasco-Montevideo,
URUGUAY

Tėvų Marijonų Generalinis
Namas:
Rev. Dr. Pranas Brazys MIC
Via Corsica 1,
ROMA, ITALIA.

URUGVAJAUS PADANGĖJE

drys. Savaitė prieš vedybas jaunuoliams buvo suruoštos tradicines lietuviškos išleistuvės Lietuvių Kultūros Klūbo patalpose, kur dalyvavo gausus būrys lietuvių, kadangi jie yra nusipelnę kolonijos lietuvių veikėjai.

TAUTOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS

Rugsėjo 14 dieną įvyko Tautos Šventės minėjimas Lietuvių Kultūros draugijos patalpose. Šios šventės proga paskaitą laikė Lietuvos atstovas p. Anatolijus Grišonas. Lietuvių bičiulis Martinez Bersetche, lietuvių parapijos klebonas kun. J. Giedrys ir draugijos pirmininkas Benediktas Mesonis pasakė tai dienai pritaikintas kalbas. Meninę dalį atliko Šeštadieninės mokyklos mokiniai, išpildydami gražią programą. Jiems vadovavo plė Nijolė Stanevičiūtė. "Gintaras", kaip ir visuomet pasirodė su savo graščiais tautiniais šokiais.

Choras "Aidas" padainavo keletą dainų iš savo turimo repertuaro. Gausiai lietuviškai publikai dalyvaujant vaives ir šokiai tęsėsi iki pat vėlybo ryto.

KULTŪROS DRAUGIJOS TRADICINĖS VAIŠĖS

Jau nuo seniau yra įėję į tradiciją, kasmet rengti Kultūros draugijos nariams pagerbti — pietūs. Toks Kultūros narių pagerbimas šiemet įvyko spalio mėn. 6 dieną, draugijos patalpose. Ši nepaprasta narių pagerbimo šventė visada įvyksta labai jaukioje nuotaikoje, kad joje dalyvauja netik vien nariai, bet ir daugelis prijauniančių ar kiek nuošaliau besilaikančių nuo draugijos veiklos. Šios šventės proga p. Kazimieras Čibiras padarė pranešimą apie Kanadoje įvykusį Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimą, kuriame jis atstovavo Kultūros draugijai ir Urugvajaus lietuviams. Tarp kito pažymėjo, jog Kanados lietuviai parėmė finansiskai, ateinančiais metais ruošiamą jaunimo stovyklą, kuri įvyks Kordobos kolnuose Argentinoje. Toje stovykloje yra pasižadę

dalyvauti, Brazilijos, Argentinos, Urugvajaus jaunimas.

GRYZO EKSURSANTAI IŠ PAVERGOTOS LIETUVOS

Prieš kiek laiko išvykusi ekskursija į pavergtą Lietuvą, susidedanti iš 12 tautiečių, okupantų garbintojų, pamačiusių "laimingą mūsų pavergtų brolių gyvenimą. Reikia pasakyti, kad tie laimingieji tikrai laimingai gryo. Važiavo tik tie, kurie turėjo Urugvajaus pilietybę, nes kitaip tas laimingas grįžimas galėjo baigtis apsigyvenimu "rojuje" ilgesniam laikui. Daugelis iš jų važiavo aplankyti savų giminių, bet ne visiems ta laimė buvo viena, nors jie visi gerai žino savo mokytojų skelbimą lygybę. Pasirodė, kad ta lygybė ne visiems yra taikoma. Čia ir norėtųsi paklausti tų ponų draugų, kodėl daromas tas skirtumas jei jie taip garsiai rėkia kad ten rojuje yra visi lygūs. Ir kurie buvo kiek blaivesni, mažiau paragavę taip gardžios okupantų spaudžiamos baltakės, taip pat pastebėjo, kad darbininkas savo uždabiu vos negali pragyventi, ir kaip karališkai gyvena okupantų batlaižiai. Gal kam iš tų laimingųjų atsidarys akys ir prablaivės protas nuo švelnaus pietų klimato, palyginus čia skelbiamą rojaus grožybes. Ar atvykusiems iš ten yra draudžiama važinėti kur jie užsimano, berods, kad ne. Beto dar duodami palydovai, jei tik jie jų pageidauja. Aišku, po trisdešimties metų gyvenimo svetur kiekvienas troško pamatyti savas tėviškes, aplankyti savas gimtąsias vietas, pasikalbėti su savaisiais, pasisvečiuoti su kaimynais. Ir visi tos dėjos vedami išleido taip sunkiai taupytus pinigus, bet de ja buvo skaudžiai apvilti. Dageilis gryo su didele širdgėla ir kitokių galvojimu. Iš viso to prašosi dar kartą paklausti, kur ta lygybė ir laisvė, kurią atnešė tarybinė bolsrevikiškoji santvarka mūsų broliams Lietuvoje.

Montevidietis.

Garbės svečiai minint "Laiko" 15 metų sukaktį.

„LAIKO“ PLATINTOJAI:
„Laiko“ Administratorius — Pijus Gudelevičius, platina ir priima korespondencijas bei prenumeratas visuose parengimuose ir vizituose. „Laiko“ Administracijoje galima bet kada užsimokėti ir įteikti korespondencijas.

Berisso mieste įgaliotas yra kun. Antanas Švedas, kuris kiekvieną sekmadienį atvyksta į Berisą laikyti lietuviams pamaldas.

Urugvajuje platintojai yra: Antanas Mačanskas, c. Japon

1668, Cerro; Tėvai Jėzuitai, c. Belgica 1750.

URUGVAJUJE:
„LITUANIA EN EL URUGUAY“, transliuojama šeštadieniais nuo 20 iki 21 val. per Radio Independencia CX50, Montevideo. Direktorių — Juozas Vaštakas.

„LIETUVOS AIDAI“ transliuojama trečiadieniais 18.30 val. per Radio Antartida. Direktorių — Zef. Juknevičius, Reikalų vedėjas — Karolis Misiūnas (Mendoza 2220, Avellaneda). Priima skelbimus Pijus Gudelevičius.

Mokslas + Menas + Literatūra

NEPAMIRŠKIME SAVO TĖVŲ KALBOS IR PAPROČIŲ

Pasirodymas televizijoje 7 karnale, šių metų rugsėjo 28 d. "Šv. Cecilijos" choro ir "Rambyno" jaunuolių šokėjų, liks lietuvių širdyse neužmirštas.

Didelis dėkingumas priklausio, už išlaikymą ir sujungimą lietuvių ir jaunuolių čia gimusių, Tėvams Marijonams, Liet. Bendruomenei ir kitiems kurie dirbo su kantrumu, pasiryžimu, pasiaukavimu išlaikymui lietuviybės ir jos gražių papročių, dainų, šokių ir mokyklų.

Koks džiaugsmas, buvo man matyti ir sekti tokią gražią, vieningą lietuvišką jaunuolių šokėjų grupę ir be pertraukos tiek daug metų išsilaikiusį "Šv. Cecilijos" chorą.

Ne visi suprantame ir įvertiname, tą kilnų, gražių lietuvišką darbą-meną. Toks gražus pasirodymas televizijoje, parodo svetimtaučiai, kad mūsų tautos sūnūs ir jų vaikai - jaunuoliai yra tvirtos dvasios — juos riša tėvynės meilė, su mūsų tėvų žeme, kalba ir jos gražiais papročiais, mylimomis dainomis ir šokiais.

Tas parodo mūsų vieningumą, kovą už lietuviybę, už Lietuvos laisvę. Nuo pat išsikūrimo dienos iki šių dienų, "Šv. Cecilijos" choras duoda mums galimybės išgirsti gražių lietuviškų dainelių, kur nuo jaunystės esame pamylę, gražias mūsų poetų ir dainių sukurtas dainas.

"Šv. Cecilijos" choro nenuils-

taman vedėjui p. V. Rymavičiui, linkiu ilgo dar amžiaus, kad jis savo pasiryžimu, pasiaukavimu, tęstų tą kilnų darbą iki mūsų laukiamos laisvės laimėjimo Tėvynei Lietuvai.

Tą didžiausią padėką turime pareikšti visiems buvusiems ir esantiems "Šv. Cecilijos" choro dainininkams ir dainininkams, kur su didžiu pasiaukavimu ir meile, teikia džiaugsmo mūsų lietuvių kolonijai. Ir turime didžiulius, kad mažos ir pavergtos Tėvynės Lietuvos sūnūs ir čia gimę jaunuoliai su pasiaukavimu dirba, kilnų darbą lietuviybės išlaikymui, ir kelią jos garbę svetimtaučių tarpe.

Toks gražus pasirodymas "Rambyno" jaunuolių šokėjų, teikia nepamirštamo džiaugsmo. Niekas negali tikėti, kad išsisklaidę jaunuoliai lietuviai-vės taip gražiai ir vieningai pasirodo tautiniuose šokiuose, tu tokia gražia nuotaika, meile ir pasiryžimu. Didelis dėkingumas priklausio inž. Alg. Rastauskui, to gražaus jaunuolių šokių "Rambyno" vedėjui, kad jis nenustotų dirbęs su jais iki laukiamos laisvės atgavimo. Atgavus laisvę, kad jie susijungtų su ten esančiais mūsų broliais ir seserimis. Neturime pamiršti pirmųjų tos grupės, šokėjų ir vedėjų: P. Jauniaus, A. Petravičiaus, L. Petravičienės ir kitų, kurie tesė darbą su pasiaukavimu ir meile.

Neturime pamiršti, kad tie gražūs, kilnūs darbai reikalauja daug pasišventimo, pasiryžimo ir išlaidų. Jie nereikalauja iš mūsų neko, ir nusiskraudžia save. Jie pavargsta, ypač užimti darbais, mokslu ir kitomis pareigomis. Kad palengvinti jų pasiaukavimus, pasiryžimus atėikime jiems i pagalbą pagal išgales: padėkime tęsti taip gražų lietuviybės išlaikymo darbą, jie bus dėkingi mums, linksmis mus savo gražiomis dainomis, šokiais ir kels garbingą lietuvių vardą Argentinoje.

Ir svetimtautis kelia sau klausimą iš kur tas vieningumas, tos mažos pavergtos tautos? Tas parodo, kad lietuvis, buvo, yra ir bus nepalaužiamos dvasios. Lietuvis kilnus dvasioje, išdidus pasiryžime ir pergaleje. Lietuvių tautos nesulenkinio lenkų unija. Nesunaikino lietuvių, rusų caro kančios ir visokie žiaurumai. Lietuvis yra ir bus tvirtai nusistatęs prieš pavergėjus rusus-komunistus. Kiekvieno lietuvių širdyje yra meilė Tėvynei, meilė Lietuvai, dainai, šokiais, jos papročiams ir i brangiai tėvų kalbai.

Dirbkime Lietuvos naudai, gerovei ir lietuviybės išlaikymui. Nepamirškime, kad esame lietuvišiais gimę, turime lietuvišiais likti. Nes tą garbę gavome už gimę, neturim leisti pražūt. (Maironio žodžiai).

Juozas Šiušis.

1963 m. rugsėjo 30 d.

JAU IŠMOKAMAS HONORARAS RAŠYTOJAMS

Senai gi buvo žinoma, kad Sovietų Sąjungos knygų leidyklos, pagal partijos įsakymą, ignoruoja autoriaus teises ir spaudina įvairius užsienio rašytojų veikalus, be jų asmeniškų sutikimų. Nors ne vienas bandė ginti savo teises teismuose, bet visad baigdavosi be pasekmių.

Ir štai dabar, amerikietis novelistas, Jhon Steinback, 1962 metų literatūros Nobelio premijos laureatas, praneša, kad jam išmokėjo nemažą sumą rublių, už jo išleistus veikalus Sovietų Sąjungoje rusų kalba.

Jhon Steinback, pagal amerikiečių ir rusų kultūrinį susitarimą, šiuo metu lankosi Sovietų Sąjungoje. Jau kelis kartus jam teko dalyvauti diskusijose su Sovietų Sąjungos konservatoriškos ir laisvai galvojančios krypties rašytojų draugijos atstovais; kaip Aleksandru Chakovsky, „Literaturnaja Gazeta“ redaktoriūm ir komunistinės linijos kalviu rašytoju Ilja Ehrenburgu, ir duoti viešai paaiškinimus apie savo veikalus.

Nors Sovietų kritika ir nepalankiai atsiliepiama apie Jhon Steinbacką, tačiau jis šiuo metu Sovietų Sąjungoje yra populiariausias ir labiausiai skaitytojų mėgiamas užsienietis rašytojas. Labiausiai skaitomos jo novelės, tai Perlas, Nepasisekimo žiema, Iros įlanka, ir kitos. Jei Jhon

Steinbackeris būtų rusas, tai pagal gautus honorarus būtų skaitomas nemažų milijonierium.

Sovietinės knygų leidyklos jau pripažįstančios autoriaus teisę ir užsieniečiams rašytojams, tik su viena sąlyga, kad autorius turi pats reikalauti atlyginimo ir tik būdamas tuo metu Sovietų Sąjungoje.

LAIŠKAS TETAJ JAV

Klausykite, Teta Tetėnai, Kodėl nepaisot prašymų manų? Manęs nespaudžia nei vargai, nei vėjai, Tai kam jus siunčiat pinigų?

Jei norit gero padaryti Ir tuo pačiu mūs tautai pastaraut —

Ne man, bet vargstančiai Tėvynei siųskit,

Kad jiems nereiktų elgetaut.

Aš dar nesu tiekos turtingas, Kad jiems galėčiau kuo padėti; Nors esu sotus, apsirėdęs, Bet banke nėra kas įdėti.

Užtat, jei Jums keli centukai Atliek po išlaidų savų, Pasiųskit kur maži miestukai, Kur tėviškės mūs brolių, seserų.

O gavę jie didžiulius ir gėrėsis, Nustebe rankoje laikys Dovanėles kapitalistų krašto darbininko, Nuo skruostų ašaras savų braukys.

Todėl ne man, bet jiems, Tetule, Pasiųskit dolerius visus, Kad grubios rankos pailsėtų — Užmirštų bent trumpam vargus.

Kęstutis Ulvytis.

KAS YRA TA OLIMPIJADA!

Tenka skaityti laikraščiuose apie sporto olimpijadą, bet ne visiems yra aišku, kas ta olimpijada?

Olimpijada, gavo vardą nuo pirmosios sporto šventės įvykusios 776 m. prieš Kristaus gim. Senojo Graikijoje. Pirmutinis olimpijados minties iškėlėjas ir suruošėjas, buvo karalius Ifito, Elidos — mažosios valstybės. Jis sustabdydavo karus, kad galėtų praveisti sporto olimpijadą, ištisas 5 dienas, kuriose dalyvaudavo: imtininkai, bėgikai, disko metikai, ieties metikai, šokiai ir kitos sporto šakos. Olimpijados įvykdavo kas 4 metai. Laimėtojai gaudavo laurų vainiką. Šių amžių laikais pirmutinė olimpijada įvyko 1896 m. Atėnuose. Dabar taip pat vyksta kas 4 metai, ir tesiasi 16 dienų.

Olimpijada prasideda uždegant iš Graikijos atveštą ugninį fakilą: ta ugnis dega visą olimpijados laiką. Uždegus ugnį prasideda paradas, kur visuomet žiūgioja Graikai pirmutiniai, o po jų seka visos kitos alfabetine tvarka valstybės.

Olimpijados vėliava yra balta su penkiais sujunktais žiedais. Penki žiedai kurie yra sujunkti reiškia penkias pasaulio šalis: mėlyna spalva — Europą, geltona — Aziją, juoda — Afriką, žalia — Australiją, raudona — Ameriką.

1960 m. įvyko Italijoje — Romos mieste, o 1964 m. įvyks Japonijoje — Tokijo mieste, kur vykta olimpijados dideli pasiruošimo darbai.

KRISTIJONAS DUONELAITIS

Kristijonas Duonelaitis gimė 1714 metais sausio mėn. 1 dieną, Lazdynėlių kaime, prie Gumbinės, laisvojo valstiečio šeimoje. Labai anksti mirus tėvui, motinai su gausia šeima ne lengva buvo gyventi. Kiek paaukusį Kristijoną, atiduoda i Karaliaučiaus priglautos mokyklą. Ten besimokydamas patyrė tap pat daug vargo, bet būdamas gabus ir uolus mokiny, perkentė visus sunkumus ir pasiekė aukštąjį mokslą.

Kristijonas Duonelaitis įstojo i Karaliaučiaus universitetą 1732 metais ir jau 1737 metais matome jį baigusį šį universitetą. Be teologijos, universitete Duonelaitis studijuoja kalbas ir literatūrą-poeziją. Jis gerai kalbėjo net šešiomis kalbomis: lietuvių, prancūzų, graikų, lotynų ir hebrajų. Ir po jo mirties, jo archyve rasta sukurtų eilėraščių tomis kalbomis. Baigęs universitetą, kurį laiką buvo mokytoju ir tik 1740 metais paskiriamas klebonu i Tolminkiemį, Goldapės apskrityje. 1744 metais vedė Tolminkiemyje ir ten išgyveno iki pat savo mirties. Mirė 1780 metais vasario mėn. 18 d.

Gyveno jis tuo laiku, kada Vokietijoje po 30-ties metų karo ir po siautusiu didelių epidemijų išnyko labai daug Prūsijos gyventojų ir Vokietijos valdžia i tuos tuščius ir derlingus plotus siuntė kolonistus iš Vokietijos gilumos ir net iš Prancūzijos. Todėl ir jo parapijoje žmonių sudėtis buvo mišri; didžiažemiai vokiečiai arba prancūzai, o mažesnioji gyventojų dalis lietuviai-būrai gyveno silpnai, daugumoje dvarų baudžiauninkai. Duonelaitis, kaip kilęs iš lietuvių šeimos, labai mylėjo savo tautiečius, kiek galėdamas juos mokė ir įvairiais būdais padėjo ir užstodavo prieš dvarininkus.

Bažnyčioje pamokslus sakydavo lietuviškai ir vokiškai, kaip reikalavo valdžia. Šiaip buvo labai taikaus ir ramaus būdo. Savo laisvalaikius praleisdavo kurdamas eilėraščius, bei skaitydamas juos savo bičiuliams ir draugams. Mėgo taip pat ūkio bei įvairius technikos darbus. Buvo išgarsėjęs savo darbo termometrais bet barometrais. Pats dirbo įvairius muzikos instrumentus, buvo padirbinęs net foterpijoną, kuriuo labai mėgo skambinti. Turėjo gabumų ir komponavimui, savo keliems eilėraščiams buvo parašęs ir melodijas.

DUONELAIČIO KURYBA

Kristijonas Duonelaitis savo kurinius rašė lietuviškai ir vokiškai. Jo vokiškai parašyti eilėraščiai yra įvairūs sveikinimai, bei įvairiomis sukaktuvių progomis pagerbti jo draugai arba šiaip kokie aukšti asmenys, ar kokių žymių įvykių atžymėjimas. Turėjo parašęs ir religinių giesmių, bet jų neišliko iki mūsų laikų.

Lietuviškai Duonelaitis yra parašęs keletą pasakėčių ir idilinę pamokomąją poemą „Metus“. Savo parašytų kūrinių jis nėra niekada išspausdinęs. Juos jis tik teskaitydavo savo draugų ratelyje, o kartais net ir bažnyčioje iš sakyklos. Pasakėčios yra parašytos klasikine hegzometro forma. Yra išlikusių keletą pasakėčių, kaip „Šuo didgalvis“, „Vilks provininks“, „Ažuols gyropelnis“, „Rudikis jomarkininks“, „Pasaka apie mėšlavabalį“, „Lapės ir gandro česnis.“

Pasakėčių rašyme jis bus sekęs graikų ir romėnų pasakėčių rašytojus, kuriuose yra pajuokiamos bendros žmonių ydos — neteisingumas, išdidumas, godumas, ir klasta. Jo poema „Metai“ susideda iš keturių dalių: „Pavasario linksmybės“, „Vasaros darbai“, „Rudens gerybės“ ir „Žiemos rūpesčiai“. Jo raštai išvydo pasaulio šviesą tik po jo mirties. Pirmąją jo raštų laidą išleido Gediminas Reza 1818 metais.

Žvilgtelėję i jo raštus pamatysime, kad gamta yra pats pagrindinis gyvas veikėjas, apie kurį sukasi ir formuojasi visos žmonių gyvenimas, o saulė čia yra visos gamtinės gyvybės centras. Rašydamas šią poemą Duonelaitis yra sekęs graikų rašytoją Hezoidą, parašiusi veikalą „Darbai ir dienos“, ir iš Virgilijaus Georgikų yra pasisavinęs praktiškųjų ūko darbų patarimus, kuriuos jis savo raštuose aprašomiesiems būrams, visiems keturiems metų laikotarpiams patiekia. Pats pagrindinis po raštų motyvas yra lietuvių baudžiauninkų sunkios gyvenimo buities aprašymas.

KRISTIJONAS DUONELAITIS

PAVASARIO LINKSMYBĖS

Jau saulelė vėl atkropdama budina svietą
Ir, žiemos šaltos triūsus pargriaudama, juokės.
Šalčių pramonės su ledais sugaišti pagavo;
Ir putuodams sniegs visus i nieką pavirto.
Tuo laukus orai drungni gaivindami glostė
Ir žoleles visokias iš numirusių šaukė.
Krūmai su šilais visais atsibudino keltis,
O laukų kalnai su kloniais pametė skrandas.
Vislab, kas rudens biaurybėj numirė verkdams,
Vislab, kas ežere gyvendams per žiemavojo
Ar po savo keru per žiemą buvo megojęs,
Vislab, tuo pulkais išlindo vasarą sveikint.

Sekmadienis Dimeiai APSIMOKA GYVENTI

Garsus Š. Amerikos televizijos kalbėtojas vyskupas Fulton J. Sheen (tariasi Šyn) savo kalbas surašė į atskiras knygas, kurių pirmoji pavadinta "Apsimoka gyventi".

Šioje knygoje vysk. F. Sheen labai paprastais žodžiais ir palyginimais išveda, kad apsimoka gyventi prasmingas gyvenimas. Kas yra tas prasmingas gyvenimas? Kuomet žmogus turi kurį nors tikslą, dėl kurio jis gyvena.

Yra žmonių, kurie gyvena 10, 20, 30, 50 metų, bet nežino dėlko. Jie panašūs į žmones, kurie vieną mėnesį pasėję rugius, pakui juos išrovė, vėl pasėję miežius, kad sužaliavo, juos išrovė, ir užsėjo salotus, bet neleido užaugti, juos išrovė...

Lygiai yra žmonių, kurie pasiskaitę kokią knygą apie komunizmą, įsitikino, kad jis naudingas, bet vėliau meta šalin, skaito apie liberalizmą, o kai atsibosta, susidomi kituo kuo pavz. nacionalizmu, bet kai ir tas nepatenkina, vėl maino ant kito "izmo" ir taip be galo, o laikas bėga ir žmogus stovi vis vietoje.

Dėlko taip atsitinka? Dėlto, kad žmogus turi trejopą troškimą arba norą: norą gyventi, norą pažinti, norą mylėti.

Žmogus turi troškimą gyventi. Jis trošksta pilnai gyventi, turėti gyvenimo apščiai, kad jis patenkintų. Todėl jis perka daiktus, stotasi sau namus, kuria gra-

žius miestus. Bet deja, visi daiktai, kad ir geriausi žmogaus širdies negali pilnai patenkinti. Kuo daugiau daiktų žmogus turi, tuo tuštesnė darosi jo širdis, tuo nuobodesnis jo gyvenimas. Yra turto liū, kurie iš nuobodumo net sau galą pasidaro. Taigi gyvenimas yra ne daiktuose, bet žmogaus viduje, kuomet žmogus savo akis atkreipia į kitas vertybes, kurios yra dvasinės, kaip grožis, tiesa, meilė, siela, Dievas.

Žmogus turi norą pažinti. — Kiekvienas žmogus turi nenumalšinamą norą vis daugiau pažinti. Jis serga smalsumo liga. Noras pažinti gali priversti žmogų prie naujų išradimų ir mokslo paslapčių atskleidimo, bet žinojimas dar nėra vieno žmogaus nėra padaręs laimingu. Gal niekada žmogus dar nebuvo pasiekęs tokio žinojimo mokslo viršūnės, kaip šiandien, bet kartu gal niekada nesijautė taip didžiai apvilta.

Dievas davė žmogui troškimą pažinti, kad per jį priartėtų prie Kurėjo pažinimo. Kuomet žmogus pasimeta daiktuose ir praranda iš akių Dievo ieškojimą, tuomet visi išradimai pasidaro jam pačiam nenaudingi, net kenksmingi, pavyzdžiui visi moderniški išradimai, kurie naudojami žmonių nakimui.

Tik tuomet žmogus jausis laimingas, kai jis ieškos tikrosios Tiesos, paslėptos nuo amžių Dievuje. Nes Dievas vienas gali pri-

pildyti žmogaus sielą ramaus žinojimo ir gėrėjimosi.

Žmogus trošksta mylėti. — Žmogaus širdis yra sutverta meilei, kaip lempa švietimui, kaip gėlė žydėjimui, kaip žemė nešti vaisių. Kuomet žmogus šį meilės troškimą bando pasotinti sutvertais dalykais, tuomet jo širdis apkarsta ir užsala.

Tik vienas Dievas gali pripildyti ir pasotinti žmogaus širdies troškimus. Todėl jau Šv. Augustinas yra pastebėjęs, "kad nerami yra žmogaus širdis, kol ji neatsilsės Dievuje..." Kad ir visas pasaulis, su visais savo blizgučiais ir visa gamta su visu savo žavesiu, niekada negalės pasotinti žmogaus meilės troškimo, kuris veržiasi virš šio pasaulio ribų.

Išvadoje galima pasakyti, kad tikrai apsimoka gyventi šį gyvenimą, kuomet žmogus iš savo akių nepameta vyriausiojo tikslo — savo Tvėrėjo Dievo. Kaip jurininkui jokie pavojai, kaip kariui, jokie priešai nebaisūs, taip krikščioniui jokios kovos ir vargai nesunkūs, kuomet prieš jo akis šviečia gyvenimo tikslas — toji aušrinė žvaigždė, kuri yra krikščioniškoji viltis, kad po šio gyvenimo darbų, kovų ir vargų, prasideda tikrasis gyvenimas.

Teisingi yra poeto Stepono Benet žodžiai:

"Neprarandamas gyvenimas mirties agonijoje,
Gyvenimas prarandamas dieną po dienos
Parleistas tūkstančiuose išsišlakymų."

Reikia mokėti gyventi, mokėti ieškoti ir atrasti tikrąjį Gyvenimą, tikrąją Tiesą ir tikrąją Meilę, kuri yra paslėpta Dievuje, visokio Gerio Kūrėjuje. Kaip saulės spinduliai šviečia visai žmuni-jai Kristaus žodžiais: "Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas".

Kun. Augustinas.

IŠ KATALIKIŠKOJO PASAULIO VATIKANO RADIJAS APIE KOMUNIZMĄ

Paskelbė ši pranešimą, publikuota daugelio Italijos ir Europos radijo ir televizijos stočių bei laikraščių. Jis aiškiai pasako tiesą į akis manantiems, jog Vatikanas ir popiežius nebėra priešingi komunizmui, prasidėjus kai kuriems santykiams tarp Vatikano ir Maskvos.

—Marksizmas ir jo politinė išraiška — komunizmas nėra galimas „išganyti“. Jis yra priešingas tiek krikščionybei, tiek sąmoningai ir laisvai žmuni-jai. Nei laike raida, nei geografiniai ir tautiniai pasikeitimai neteikia motyvų rekomenduoti marksizmą laisvoms tautomis ir tuo labiau katalikams.

—Pradėti, judinti ar pritari užmanymams ir susitaikimams, skatinantiems — taiką tarp tautų, yra visų pareiga. Bet taip pat yra būtina pareiga būti patvario

Vakaruose klasių kovos ir revoliucijos mistika buvo ir tebėra išsiplėtimo ir ukariavimo būdas. Tarp jų tik gali būti skirtumai.

• Žmogus, kuris savo vaikystėje mokėjo melstis, to neužmirš niekada.

Fr. Coppe.

• Reikia, kad būtų žmonių, kurie melstųsi ir už tuos, kurie niekada nesimeldžia.

Victor Hugo.

• Pašalinęs maldą iš pasaulio pamatytum, kad sudarkei žmuni-jos ryšį su Dievu ir padarei nebylį vaiko liežuvį.

Fecher.

• Perdaug jūs laukiat iš politikos ir nepakankamai iš religijos.

G. Papini.

• Katalikas, kuris neremta katalikų spaudos, neturi teisės vadintis geru Bažnyčios vaiku.

W. Ketteler.

• Kas gi yra žmogus, jeigu jo laikas tėra skirtas pelnui, jeigu jo aukščiausias gėris tėra tik miegas ir valgis? Tai gyvulys, nieko daugiau.

Shakespeare.

• Nėra tokių žodžių žemės vaikų kalboje, kad galėtų visa išreikšti, kas sieloje atbunda, toje stebukly šventoj valandoj, kai ji pakyla viršum žemės vargo, skausmo, purvo ir viso pasaulio.

M. Pečkauskaitė.

• Kaip gėlei saulės spindulys, moteriškai meilė, taip dvasiai blivumas būtinus.

Romas Striupas.

• Mylėdamas kiekvieną daiktą, suprasi Dievo paslaptį daiktuose.

F. M. Dostojevskis.

je, nesumažintoje ir budinčioje opozicijoje prieš marksizmo ideologiją, pastojant kiekvieną kelia jos "įvažiavimui". Šiandien kaip ir vakar marksistinis komunizmas yra priešgynybė krikščionybės, paneigimas laisvės, tiesos, teisybės ir taikos. Tiek Rytuose, tiek

GERIEJI DARBELIAI

(Veikia tie patys vaikai, kaip "Skaidrytėje")

Kerniukas: (kala, tašo, vis žiūri susirūpinęs) Nelabai sekasi. Gai šiaip taip padarysiu. Nėra lengva ką nors naudingo... Bet kas būčiau per vyras, jei nesugebėčiau paprasto padaro sukalti...

Buklys: (įtykina pamažu, — dairoi ką gudraus sumanyti, nusivelka svarką ir apsiaučia Kerniuko galvą iš užpakalio).

Kerniukas: Ajai! Kas čia dabar? Paleiskit!

Buklys: Aištiš! (nusiaučia ir juokiasi). Tai vanagas užtūpė tau ant galvos! Pamanė, kad čia didelė višta kapstosi...

Kerniukas: Eik jau eik! Tau tik juokai galvoje. Galėtum nors sykį savo protą geram darbui sunaudoti.

Buklys: O ką per rekėtį tu čia dirbi?

Kerniukas: Tai man žinoti! Ne tavo reikalas (tyli ir kala vėl).

Buklys: Nebūk toks nupuikęs, kaip studentas. Baisus meisteris čia atsirado! Taip bildini, lyg perkūno svainis būtum! Pasakyk, ką dirbi...

Kerniukas: Ot ir nesakysiu. Kad ir suspirgtum iš smalsumo. Nesakysiu ir tiek.

Buklys: Na, aš ne toks žioplis, kaip tu manai (žiūri atidžiai). Ir pats išpėsiu, kas čia per padargas. Kągi, du ratai, asis, dugninė... O čia, va rankena... Tai vežimas, ar neįspėjau?

Kerniukas: Taip, vežimas. Bet — kam jis bus, išpėk...

Buklys: Tai jau sunkiau. Gal — ledus gatvėje paroduoti važiosi? O gal kates rinksi ir į vežimą sodinsi?

Kerniukas: Tai ir neįspėjau — perminkšti tavo smegenys. Duok, su plaktuku pakalsiu į kaktą, gal tau protas sutvirtės.

Buklys: Palauk! (šoka ant vienos kojos ir sukasi). Jau žinau! Gi šiandien devinta diena, kaip Senelis sakė — mūsų našlaitei gerą darbėlį padaryt... Tai tu jai tuos račiukus padarei? Tu visur nori būti pirmutinis...

Kerniukas: Žinoma, geriau būti visada prie galvos, o ne prie uodegos!

Buklys: O ką ji veiks su tais račiukais?

Kerniukas: Ar tu akių neturi — nematai, kaip ji turi viską glėbiu vilkti. Viską neša su kraitele ar maišu. Tai rankas nusveria ir sunku labai. O kai turės račiukus — viską vežte vežios, bus kas kita.

Buklys: Vajegi, bet kiek tau darbo! Kiek prakaito išliesi! Rankose pūslės iškils, kol sukalsi...

Kerniukas: Ohoho! Jeigu bijosi prakaito ir pūslų, tai nieko gero nepadarysi (įeina Gilinis, knygą skaito, pamažu šen ten vaikštinėdamas).

Buklys: E, brolau, reikia gerą galvą turėti, tai ir be prakaito — lengvai viską laimėsi.

Kerniukas: Galvą! Galva be rankų dar nieko nepadaro. Pavyzdžiui, kokį gerą darbą tu šiandien padarysi, kad Senelis nepavartyt šalin varlių gaudyti?

Buklys: (graibosi kišenėse). Ką nors padovanosiu našlaitei... Štai, šitą šautuvėlį! Aš jų turiu dar septynis. Ir bus geras darbelis, argi ne? Gera dovana.

Kerniukas: (padeda plaktuką ir žiūri). Na, jau tavo nuovoka, kaip žasino. Šautuvą! Mergaitė!

Buklys: O tai kas? Manai, ji neišmoks juo pyškinti? Štai kaip! (pyškina).

Kerniukas: Neišmoks! Žioplų! Mergaitė šautuvu pyškinti! Gilini, ką tu sakai?

Gilinis: (užverčia knygą). Aš manau, kad šautuvas — ne tik mergaitė, bet ir mums netinka vartoti...

Buklys: Kodėlgi? Šitoks puikus! Žiūrėk, kaip blizga! O kaip pyška! Tikras malonumas! Štai, peteliškė tupi... (pykšt!). Pataikiau! ar ne gabi mano ranka?

Gilinis: (pasilenkia, žiūri į peteliškę). Kokia baisi tavo ranka, Bukly — žudiko ranka! Gal tu žmogų taip lengvai nušautum...

Buklys: Čia tik peteliškė... Ji niekam nereikalinga...

Kerniukas: Nereikalinga! O tu pats, Bukly, ar daug kam esi reikalingas?

Gilinis: (gailisi). Mažutė, graži peteliškė! Tu ją nužudei. Tai žiauru. Po šito baisaus tavo darbo — aš prižadau niekada neimti jokio šautuvėlio ir rankas. Niekados! Doras žmogus neturi žudyti.

Kerniukas: Matai, Bukly... Ir aš jokių šautuvų nė namuose nelaikysiu... (žiūri žemyn). Vargšė peteliškė... dar sparnėli judina... Bet jau miršta... (į Buklį) Tu nė nemėgink Skaidrytei siūlyti šitokio žaislo — ji neims! Ji dora mergaitė. Ir tu liksi be jokio gero darbelio... Senelis tave nuvarys šalin... Bus gėda.

Buklys: Na, tai... (vėl graibosi kišenėse) štai turiu kramtomos gumos. O skani — iš tolo kvepia šalimėtėm. Padovanosiu visą skiautele!

Kerniukas: Ohoho! Cha cha cha! (juokiasi smarkiai).

Buklys: Ko tu kvatoji?
Kerniukas: Kadgi vėl juokus nušnekėjai...
Buklys: Ar tai bloga dovanėlė?

Kerniukas: Dovanėlė! Cha cha cha! Jau man kvapo trūksta iš juoko... Žinok, nors ta guma ir devyniom lelijom kvepėtų — Skaidrytė jos neims ir nekramtys. Ji ne tokia pliuškė... Kaip tu sakai, Gilini?

Gilinis: Aš niekada gumos į burną nekišu.

Buklys: Tai, tur būt, neturi pinigų nusipirkt. Še, aš tau galiu duoti skiedrelę — pakramtyk ir patiks.

Gilinis: Ačiū labai, Bukly. Jau tu kramtyk, kad nori, bet man — būtų gėda... Negalėčiau...

Kerniukas: O jisai mano, kad labai gražu! Įsikanda ir atrajoja žiopčiodamas, kaip pripužęs avinas...

Gilinis: Atrajojimas — tai ragučių galvijų amatas. O žmogaus burna — geresniems dalykams skirta... (pasirodo Skaidrytė su maišu).

Kerniukas: Štai ir našlaitė! Kur eini? Gal mes padėtume?

Skaidrytė: Anglių reikia parnešti.

Buklys: O, tai ir man proga (čiumpa jos maišelį). Aš už tave parnešiu. Ir ne vieną, o tris pilnus maišus. Turėsi visai savaitei. Einam, parodyk, iš kur imti.

Skaidrytė: Kad ir aš pati galiu. Tu nepratęs — bus sunku.

Buklys: Ne ne! Aš ne toks tinginys. Tegū visi pamato (juodu nueina).

Kerniukas: (į Gilini) Aš jau baigiu... Dar pora vinių. O ką tu darysi?

Gilinis: Sunku sugalvoti... Daug knygų perskaičiau. Bet apie gerą darbą našlaičiams vis neužtikau...

Kerniukas: Ohoho! Gilini broleli! Tu nežinai, kad geram darbui jokių knygų nereikia. Tik imk ir daryk!

Gilinis: O ką daryt? Račiukus tu padarei... Aš tokių ir nemokėčiau...

Kerniukas: Na, tu gali ką nors paaukoti jai...

Gilinis: O ką paaukoti?

Kerniukas: Duok tą, ko tau labiausiai gaila, kas tau brangiausia...

Gilinis: Kas brangiausia? Tai šitoji nauja knyga...

Kerniukas: Tai ją ir atiduok... (įbėga mergaitės).

Danutė: Va, tuodu žvirbliai jau čia... Skaidrytės nematėte?

Kerniukas: Kaipgis! Nuėjo anglių atsinešti...

Danutė: Anglių? O judu, kaip kempinė, čia ramiai stūksote? Našlaitė viena anglis vilks — tai nevyriška. Berniukai turi padėt mergaitėms sunkius darbus atlikti...

Kerniukas: Tik nepurkšk... Buklys už mus neša tas anglis... (įeina Buklys su maišu ant pečių).

(Bus daugiau).

PAS MUS, ARGENTINOJE

ISPŪDINGA ŠVENTĖ AVELLANEDOJE

Sekmadienį spalio mėn. 20 d. Lietuvių parapijos salėje, įvyko nepaprasta šventė. Ši šventė turėjo trigubą reikšmę:

Naujai paskirto Tėvų Marijonų viršininko kun. J. Margio sutikimas, Argentinos Lietuvių kolonijos meno veikėjos p. Lidijos Mackevičiūtės-Petravičienės pagerbimas išleistuvės, išvykstant į Š. Ameriką nuolatiniams apsigyvenimui ir muz. Alfonso Petraičio naujos profesijos įsigijimo ir taip pat jo išleistuvės į Braziliją.

Šventę atidarė inž. Stasys Babronis nušviesdamas tos šventės tikslą, ir pakviesdamas tarti žodį „Laiko“ administratorių Pijų Gudelevičių, kurs pasveikins naujai paskirtą Tėvų Marijonų Viršininką ir trumpai nupasakodamas jo darbus Rosario Lietuvių kolonijoje, daugiau apsisoje prie abiejų išvykstančiųjų, iškeliamas jų įdėtas pastangas dirbant su Argentinos lietuviškuoju jaunimu.

P. Ignas Padvalskis, ilgametis kolonijos veikėjas pabrėžė jų veiklos svarbą ir padėjo už jų neuilstamas pastangas paguojant lietuvišką meną.

Argentinos Lietuvių Organizacijų ir Spaudos Tarybos pirmininkas p. J. Čikštas, linkėdamas geros sėkmės naujame gyvenime, kad jų įdėtas darbas neužveltų, po jų lieka darbo vaisiai, kuriuos matome jaunimo pasirodymuose Argentinos Lietuvių kolonijoje.

Argentinos Lietuvių Balso leidėjas p. Pr. Ozinskas išskėlė dideles nuopelnus p. Lidijos Petravičienės ir kad su jos išvykimu Lietuvių kolonija Argentinoje nustoja stiprios meno pajėgos ir gabios scenos veikėjos.

Dr. Alfonsas Kairėlis savo kalboje pabrėžė visam Pietų Amerikos kontinentui grėsiantį komunizmo pavojų ir smarkų lietuvių tautos nykimą, jaunimo nutautėjimo atžvilgiu. Išskėlė taip pat ir p. Lidijos Petravičienės nuveiktus darbus tautinėje meno srityje.

Sveikino ir apgailėstavo išvykstančius p. lė Olga Čekanauskaitė „Lituanía en el Recuerdo“ naujos jaunimo radio valandėlės vardu.

Lietuvių Susivienijimo Argentinoje pirm. J. Stalioraitis su dideliu dėkingumu prisiminė abu išvykstančius, ypač p. Petravičienę, kuri yra daug padėjusi savo meno pajėgomis Lietuvių Susivienijimui Argentinoje įvairių švenčių progomis, to darbo prisiminimui SLA vardu įteikė odos aplankais su vyties ženklų papuoštą albumą.

P. lė Graciėlė Bukevičiūtė, buvusi p. Lidijos Petravičienės bendradarbė, išskėlė jaunimo pareigą labiau įsijungti į lietuvių kultūrinį darbą, kiek galint ji visur garsinti ir parodyti svetimiesiems jo grožį, nykstant mūsų senajai kartai įsijungti daugiau į lietuvišką veiklą.

Buvęs Lietuvos Valstybinio teatro aktorius p. Juozas Valentinas, ne kartą bendradarbiavęs su p. Lidija Petravičiene, palinkėjo ir ten tęsti tą kultūrinį scenos darbą.

Kvirinas Runimas savo kalboje išskėlė nykstančių scenos darbininkų pavojų ir prašė atkreipti į tai dėmesį, sudarant sąlygas tam veikimui atnaujinti, kad vėl Lietuvių kolonijoje atgytų gyvai

scenos pasirodymai ir visa meninė veikla, kuri neapsirubežiuotų vien tik ansamblių pasirodymais.

Šv. Cecilijos choro atstovas p. Karolis Misiūnas dėkojo p. Alfonso Petraičiui už didelę paramą visoje choro veikloje, pavaduojant sergantį p. V. Rymavičių, taip pat padėjo p. Lidijai Petravičienei už jos visokeriopą pagelbą.

Iš senųjų ansamblio „Dainos“ dalyvių atsisveikinimo žodį tarė A. g. Kaibutas, linkėdamas išvykstantiems daug gero gyvenime naujoje vietoje.

Argentinos Lietuvių Bendruomenės pirm. Antanas Balčiūnas sveikindamas naujai paskirtą Tėvų Marijonų viršininką kun. J. Margį, palinkėjo sėkmės naujose pareigose ir priminė, kad taip dvasinių parapijos reikalų, nepamirštų taip pat ir lietuvių, palaikydami tamprų ryši su visomis lietuviškomis organizacijomis.

Išvykstančiai p. L. Petravičienei linkėdamas geriausios sėkmės naujame gyvenime prisiminė, kad ji savo pasiaukojimu ir kruopščiu darbu, atidavė didžiausią duoklę Argentinos lietuvių kolonijai, pasišvęsdama lietuviško tautinio meno darbui. Ir to darbo vaisius mes visi matome, ir ne tik vieni juo gėrimės, bet juo gėrisi ir platieji argentiniečių sluoksniai. Jos pastangų dėka, šiandien Rambynas išaugo į stiprų ir rimtą meno vietą, kurio vardas jau yra plačiai žinomas.

Alfonsui Petraičiui jo mokslo baigimo proga, palinkėjo sėkmės gyvenime ir padėjo Lietuvių B-nės vardu už giliai suprastą lietuvių reikalą organizuojant tautinių šokių grupę Rambyną ir jam vadovaujant, kurio pasisekimais nemažiau jis jaučia pasigerėjimo, kaip visi kiti, nes čia yra įdėto jo paties nemažai darbo.

Prieš pradėdami savo meninę programą Rambyniečiai per p. lė Z. Vanagaitę ir R. Paršelį nuširdžiai pasakė kelias atsisveikinimo kalbas, dėkodami savo buvusiam mokytojui ir nuširdžiai ir ju pastangų ir darbo remėjai. Ie lieka dėkingi už įdiegtą jiems tą šventą lietuviško meno jausmą ir tautinių šokių grožį. Po to Rambynas vadovaujamas inž. A. Rastausko pašoko keletą tautinių šokių.

Programos pabaigoje atsisveikinimo žodį tarė inž. St. Babronis, savo kalboje palietė pačius pirmuosius naujai po karo suskridusio jaunimo entuziastiškus žingsnius, kurie paliktojo krašto meilės ir tautinės kultūros vėdami susibūrė į gražų vienatę, kuris vėliau išaugo į aukštos kultūros lygio „Dainos“ ansamblių. Ir jau tada, to viso judėjimo centre matėsi p. L. Petravičienė ir jos kurybinis turtingumas. Petravičių šeima buvo tos visos veiklos gyvoji dvasia, iš kurio plaukė tuometinio „Dainos“ ansamblio veikla. Jos pastangų dėka, lietuviai laimėjo antrąją vietą tarptautinių šokių festivalyje. Po to Petravičienei ir Petraičiui buvo įteikti pergaminai su visų šventėje dalyvavusių parašais. (seka 6 puslapyje)

La acreditada y conocida
Fiambrería Alemana
de Cuika Constantino
Olavarría 185 — Quilmes

ROSARIO SUTIKTAS K. J. MARGIS

Rosario lietuvių kolonija š. m. spalio mėn. 13 d. iškilmingai su tuo buvusį savo parapijos kleboną kun. Juozą Margį, sugrįžusį iš Š. Amerikos.

Ta proga parapijos patalpose Rosario Liet. B-nės pastangomis kun. J. Margio garbei buvo suarušta arbatėlė, kurion atsilankė daug tautiečių ir buvo pasakyta daug kalbų. Pirmoje eilėje pasveikinimo žodį pasakė Liet. B-nės pirm. p. M. Klimas, publikai entuziastiškai plojant.

Toliau tarė žodį naujas klebonas kun. Kazimieras Černiauskas, išskeldamas kun. J. Margio didelę veiklą. Sveikinimo žodžius dar pasakė p. J. Brizgys, Alk. Kašainis, Rožė Simanauskienė ir parapijos vargonininkas Sr. Taborda. Visi kalbėtojai išskėlė kun. J. Margio asmenų kilnumą ir nuoširdumą, ypač jo nuopelnus Lietuvos vardo iškilimui, įsteigiant „Lietuvos Respublikos“ vardo mokyklą.

Visiems sveikiniams gražiai atsakė kun. J. Margis padėkodamas už gražius žodžius. Toliau jis papasakojo savo kelionės išpūdžius. Šeiminingės užsibaigus kalboms, pakvietė svečius pasistiprinti užkandžiais ir pyragais. Ponia Palaikienė įteikė kun. J. Margiui gražų tortą, kurį iškepė p. Zagrackienė, o kun. Margis padavė p. studentei Elzei Palaikytei, kad išdalintų visiems svečiams.

Rosario Lietuvių Bendruomenė lieka nuoširdžiai dėkinga visiems, kurie venu ar kitu būdu prisidėjo prie šios jaunos šventės surengimo.

R. Liet. Bendruomenė

“VITRAL”

Vitrinų Fabrikas
Irengimas modernių vitrinų prekybos namams ir krautuvėms.
Sav. W. A. Rastauskas
Av. SAN MARTIN 3038
Lomas del Mirador

Grožio salonas TAMARA

Ilgalaikis plaukų sušukavimas
Priimamos mokinės

Tamara Klimaitė-Routaboul
Güemes 2437, Rosario, Sta. Fe

ONA BALNAITYTĖ

Siuvėja - Modista
MADRID 1020 — DOCK SUD

Casa “DOMICELA”

— PRIEINAMOS KAINOS —
Sav. A. LEVANAČIUS
ĮVAIRIŲ RŪSIŲ MEGZTINIAI,
SALIKAI, KAMPEROS
Šilko ir drobės išdirbiniai
CANADA 2025 Lanús O.

Kirpykla “OLGA”

Ilgalaikis plaukų sušukavimas
(karštas ir šaltas, atliekamas moderniškais mašinomis ir naujais metodais. — Priimama mokinės)
Olga Jasinytė - Vitkauskienė
Wilde, Av. Gen. Cadorna 85

REFRIGERACION

Pintura Abonos
Alfonso Žvinys
Guatemala 3275 — Val. Alsina
TE. 208 - 9566

Dr. ALBERTAS ADAMINAS

Ortopedija ir traumatologija.
(Kaulų sulūžimai ir ligos)

Priima: pirmadieniais, trečiadieniais ir penktadieniais nuo 16 iki 19 val. Aldecoa 935, Avellaneda, T. E. (privatus) 22-4090.

Antradieniais ir ketvirtadieniais: nuo 17 iki 19 val.: Alsina 174, Avellaneda, T. E. 22-6631.

MIŠIOS AUŠROS VARTŲ BAŽNYČIOJE

LAPKRIČIO MĖNUO

1 d. — Visų Švėtųjų Šventė. — 7 val. Maldos Apaštalavimo intencija. — 8 val. aa. Antanas ir Konstancija Jokubkai. — 9 val. aa. Povilas Rastauskas. — 10 val. aa. Petronėlė Kuraitienė, Kuraičių, Šeporaičių ir Salesevičių.

2 d. — Vėlinių diena. — 6.50 val. aa. Jesinevičių šeimos mirusius. — 8.15 val. aa. Marijonų mirusieji. — 9 val. už mirusius argentinus. — 19 val. sudėtinės lietuvių mišios už visus mirusius.

3 d. sekmadienis: 8 val. už marijonų pašaukimus. — 10 val. aa. Juozas Šukevičius. — 19 val. Gyvojo Rožančiaus intencija.

4 d. pirmadienis: 6.50 val. aa. Gokų ir Vaitkių mirusieji. — 8.15 val. aa. Ilgakojų ir Biškų mirusieji.

5 d. antradienis: 6.50 val. aa. Buzų, Dičpinių ir Pieterių, ir Černavičių mirusius.

6 d. trečiadienis: 6.50 val. aa. Brunas Skaržauskas. — 8.15 val. aa. Pranciškus Šapas.

7 d. ketvirtadienis: 6.50 val. už kunigų ir vienuolių pašaukimus. — 8.15 val. aa. Glinskių ir Talmontų mirusius.

8 d. penktadienis: 8.15 val. aa. Aleksandra Dambrauskienė ir Teodoras Bakaitis.

9 d. šeštadienis: 8.15 val. aa. Ladislovas Grigas.

10 d. sekmadienis: 7 val. už sielas skaiestykloje. — 9 val. aa. Jonas Zablockas. — 10 val. aa. Enrikas Šimkūnas.

11 d. pirmadienis: 6.50 val. aa. Steponas Oksas ir šeimos mirusieji. — 8.15 val. aa. Eva ir Telesforas Mikalauska.

12 d. antradienis: 6.50 val. aa. Kazimieras Gailūnas. — 8.15 val. aa. Šimkų ir Padvalskių.

13 d. trečiadienis: 6.50 val. prie Nekalč. Marijos Širdies. — 7.30 val. Ona ir Motiejus Kirmilai. — 8.15 val. aa. Totilas ir Pašėkevičius.

14 d. ketvirtadienis: 6.50 val. aa. Gražių ir Vaitkevičių šeimos.

— 19.30 val. aa. Gailūnų ir Matukų šeimos.

15 d. penktadienis: 6.50 val. aa. Juozas Vasiliauskas.

16 d. šeštadienis: AUŠROS VARTŲ MARIJOS ŠVENTĖ. Šventės iškilmės nukeltos į 17 dieną.

17 d. sekmadienis: 10 val. iškilminga suma už aa. Juozą ir Liudviką Vitkauskus. — 11 val. už Reinių ir Pravieniškių kankinius. — 16 val. Mišios už parapijiečius aikštėje. Po mišių paradas prie Marijos paveikslų.

TEMPERLEY pamaldų sekmadienį, 17 d., nebus. Visi temperlečiai yra kviečiami atvykti, Aušros Vartų parapijos atlaidus, kaip ir villaluganiečiai.

† MIRĖ ALBINAS PALAIKIS

Š. m. spalio mėn. 1 d. Rosario mieste mirė Albinas Palaikis, išgulėjęs apie 9 metus miesto ligoninėje po nelaimės įvykusios „Swift“ fabrike. Velionis buvo pašarvotas Palaikių namuose.

Velionis su daug vainikų ir religinėmis apeigomis, kurias atliko kun. Ant. Lubickas buvo sekančią dieną palaidotas Villa Galve kapuose.

Velionis kilimo buvo iš Šunskų parapijos, Vilkaviškio apskr. 45 metų amžiaus. Argentinon atvyko 1927 m. su savo tėvais. Liko liūdinti motina Marijona, brolis Antanas, kuris dirba Swifte už vyresnįjį (capatasą) ir trys brolvaičiai: tarp jų Hektoras ir Elzė, bei kiti artimieji.

FABRICA DE SILLAS Y TAPICERIA

CARPINTERIA EN GENERAL

— DE —

Savininkas

Jonas Janušis

COCHABAMBA 1811 AL 17

T. E. 68 - 7208

Parduoda

- AKORDEONUS, BANDEONUS,
- PLOKSTELIS, PIANINUS,
- TELEVISIJOS APARATUS

Casa MUSKETAS

ISNUOMOJAMA PIANINUS
Sanabria 2790-92 T. E. 50 - 5948

TĖVŲ JĖZUITŲ Radio Valandėlė, duodama sekmadieniais nuo 8.15 iki 8.45 per Radio Sarandi C X 8, Montevideo.

• Parsiduoda tuščias namas, krautuvė, valgomasis, 2 miegamieji 2 virtuvės, garažas. Yra garzas ir kiti patogumai. Pringles 86, Lanús Oeste (Aukš. Pavon 3.600). Teirautis: Caaguazu 30, Lanús.

Kestutis Ulvytis

• Moteris težiūri į paauļi motinos akimis, ji jaučia motinos širdimi.

• Juo geriau paruošime tuos, kurie paskui mus seka juo geriau jie mokės būti ateinančių — laipsniais. Nioms kartoms aukštesniais laipsniais.

Skrybėlės, Pirštines, Jaunavedžių Papuošalai ir kita išsinuomoja.

Kreiptis pas:
Johaną Vijunaitę
nuo pirmadienio iki penktadienio nuo 15 iki 19 val.
AV. MITRE 2274 — 6 PISO
AVELLANEDA

Buenos Aires Avellaneda

"RAMBYNO" Ansamblis pasirodė antru kartu su vaizdeliu "Ar aš tau, sese, nesakiau"

Po gražiai pavykusio "Rambyno" ansamblio pasirodymo Joninių vakare su vaizdeliu "Ar aš tau, sese, nesakiau", publikai pageidaujant, š. m. spalio 6 dieną, Lietuvių Salione, buvo pakartotas šis vaizdelis, pelną skiriant Vasario 16-tos gimnazijai Vokietijoje, paremiant jos išlaikymą.

Šiame pasirodyme, nors šoko ir vaidino tie patys asmenys, buvo įnešta kaikiurių naujūmų. Pirmoje dalyje "Pabaigtuvės", kurios vaizduoja rugiapiūtes darbų užbaigimą, šį kartą "rambyniečiai" pasirodė su grebliais ir dalgiais scenoje. Tas pridavė šviežumo.

Šokiai, dainos ir kalbos buvo atliktos gyvai ir naturaliai. Šioje dalyje buvo sudainuota: "Šiusčiau pasleli", "Ram tam dūdū", "Šeriau, šeriau sau žirgeli" ir "Namo broleliai, namo". Sušokta "Rugučiai", "Mikita", "Lenciūgelis" ir "Jonkelis", bei pasakyta rugių kalba.

Antrąją dalyje, kuri užvardinta "Mergvakaris", buvo gražiai pavaizduota, kaip vestuvių išvakarėse mergaitės, susirinkusios jaunosios namuose, pina vainikus ir atsisveikina su jaunąja. Scenoje pasirodo vien mergaitės, kurios dabina vainikus ir uždeda rūtų vainikėlių ant jaunosios galvos. Šioje scenoje labai daug jautrios nuotaikos, kurią palydė liūdnos dainos: "Pas motule, pas sengalvelę", "Ar aš ne vyšnelė" ir "Ko liūdi, seselė". Tarpe dainų įsiterpė du gražūs mergaičių šokiai: "Audejėlė" ir "Sadutė", kuri kaip tik yra atsisveikinimo šokis su jaunąja, jai įteikiamos gėlės kaip dovanos.

Trečioji dalis, pavadinta "Vestuvės", prasideda su mandria

Atkelta iš 5 puslapio

Pabaigoje dėkodama už tokį nuosirdų jos darbų įvertinimą p. L. Petravičienė pareiškė, kad Argentina jai paliks daug gražių atsiminimų. Tas atsisveikinimas jai įneša daug liūdėsio paliekant tuos mielus rambyniečius su kuriais jai teko dirbti. Atskirai palinkėjo „Rambynui“ daugiau dėmesio mūsų lietuviško meno vertybėms, kurias yra palikę mūsų senoliai, linkėjo jiems tęsti tą savo darbą ir neišsibarstyti, beaugti kasdien didyn.

Pabaigai kun. J. Margis, grįžęs vėl pas savo parapijiečius pradžioje visokėfiopai remti lietuvišką veiklą ir stengtis, kad viskas būtų daroma lietuviškojo jaunimo reikalui ir kad lietuvių nebė niekad neišnyktų iš to namo sienų ir to krašto ribų.

Po to pademonstravo parsivežtas filmas iš Š. Amerikos lietuvių gyvenimo, kurių viena buvo pati naujausia iš Lietuvių Tautinių Šokių Šventės Chicagoje šių metų liepos mėnesio. Toliau buvo tęsiamas jaunimo pasilinksminimas šokiuose.

Tenka pastebėti, kad šią šventę praturtino savo atsilankymu kun. Gardela, kuris veda jaunimo pusvalandį televizijos 7-tame kanale, kuriame jo pakvietimu dalyvavo Šv. Cecilijos choras ir lietuvių tautinių šokių ansamblis „Rambynas“. Pasveikinęs visus lietuvius palinkėjo sėkmės.

kvieslio kalba, kurią puikiai pasakė Tadas Jasinevičius. Vestuvės vyksta jaunosios namuose. Visi linksminasi iš šoka. Linksnią nuotaiką pertraukia vienas jautrus momentas, kuomet jaunąjį ant galvos užrišamas nuometėlis, tuomi jaunoji tampa martele, nes tėvas su iškilminga kalba perduoda savo dukrelę jaunąjam.

Šioje dalyje mainosi dainos ir šokiai. Sudainuota: "Ar aš tau, sese, nesakiau", "Motulė širdelė" ir "Atvažiavo svočia", sušokti šie šokiai: "Čigonelis", "Sukčius", "Šiustas" bei "Aplinkinis" — vestuvinis šokis.

Programos pranešėjas buvo p. Alf. Petraitis. Šokius ir dainas akordeonu palydėjo L. Rudėnas, vyrų šokiams vadovavo A. Rastauskas, o mergaičių šokiams — Lidija Petravičienė. Dekoracijos ir grimus paruošė — plė A. Jablonskytė.

Scenoje veikėjais dalyvavo: motinos rolėje — V. Marcinkevičienė, kuri visur vaišino jaunimą su pyragais ir sūrių; tėvo rolėje — J. Zoruba, kuris pasakė keletą kalbų ir gerai atliko savo rolę; dukters rolę puikiai ir laisvai atliko p-lė mok. Z. Vanagaitė, jaunojo rolėje gražiai pasirodė — Alg. Rastauskas, pirmos rinkėjos — R. Kairelytė, kuri atliko keletą kalbos dalių, piršlio rolėje — nepamainomai pasirodė R. Paršelis, kuris sukėlė daug gardaus juoko, svočios rolėje — su nuometu pasirodė gana rimtai — M. Rukšėnaitė, kvieslio rolėje ir su specialia uniforma bei lazda meistriškai pasirodė — Tadas Jasinevičius. O visi "Rambyno" ansamblio šokėjai išmikliinti p. L. Petravičienės ir dabar vadovaujami Alg. Rastausko atliko su grakštumu šokius ir skambiai sudainavo lietuviškas dainas. Programai pasibaigus "rambyniečiai" įteikė p. L. Petravičienei ir Alg. Rastauskui po gyvų gėlių puokštę. Reikia dar kartą pasveikinti "Rambyniečius" už jų gražų pasirodymą ir palinkėti jiems, kad jie pasirodytų ir kituose lietuviškų draugijų salionuose, ir tuomi paremdami Vasario 16-tos gimnaziją.

PADEKA

Iš širdies jaučiu pareigą pareikšti didelę padėką gerb. Onutei ir Vaclovui Januskevičiams, kurie po man padarytos operacijos Mar del Platoje, patalpino savo viešbutyje ir visą sirgimo laiką manimi begalo rūpinosi. Taip pat esu dėkingas ponams Vertytei ir Petruui Griškevičiams, kurie mane lankė ir daug padėjo moraliai.

Už taip didelę man pagalbą minėtiems asmenims reiškiu kuo nuosirdžiausią padėką.

Jurgis Graibus.

• Laimutė Balčiūnaitė, tautinių šokių ansamblio Rambynas dalyvė, po gana ilgos ligos jau sveiksta, prižiūrima savo mamytės, sesutės Jūratės ir visų namiškių. Pasveikus vėl pasirodys rambiniečių tarpe, kurių jau yra išsiilgusi. Linkime kuo greičiausiai sveikti.

S K A I T Y K
I R P L A T I N K
" L A I K A "

NAUJI "LAIKO" RĖMĖJAI

- § 250 — Agr. St. Mikelionis
- „ 100 — Morta Sturevičienė
- „ 100 — Vincas Guobis
- „ 85 — Mykolas Slikas
- „ 50 — Julius Valentinas
- „ 50 — Val. Rastauskienė
- „ 50 — Elza Grigaitienė
- „ 50 — J. Laurinaitis
- „ 35 — J. Stoškūnas
- „ 20 — J. Graibus

Nuosirdžiai dėkojame visiems aukotojams ir rėmėjams.

"Laiko" Adm. ir Redak.

• Kun. Vyt. Palubinskas buvo kuriam laikui išvykęs į Mar del Plata pastoracijos reikalais. Pabuves kiek laiko Avellanedoje grįš atgal tęsti savo darbą kuriam laikui į Mar del Plata.

P A D Ė K A

Sirdingai dėkoju daktarui Jonui Simanaskui už rūpestingą pagalbą rimtu mano ligos atveju.

Inž. St. Babronis

• Veronika Petronienė eidama savo kieme netikėtai griuvusi, susilaužė kairę ranką. Jai suteikta skubi medicinos pagalba ir dabar kurį laiką teks gydytis namuose.

• Valentinaitė Žvaigždutė, Juozo ir Olgos Žerulytės Valentinų jaunesnioji dukrelė atšventė savo 15-ąjį pavasarį. Toje malnioje šventėje dalyvavo visi Valentinų šeimos giminės, pažįstami, draugai ir sukautvininkės didelis mokslo draugu būrys. Šios malonios vaišės įvyko Juozo Valentino rezidencijoje Renelagh.

Alicija Kriščiūnaitė, spalio mėn. 14 dieną, Lietuvių Susivienijimo Argentinoje pavasario šventės

proga buvo išrinkta "Pavasario Karalaitė". Spalio 16 dieną p. Kriščiūnų namuose Wildėje p-lė Alicija jaunimui suruošė vaišes.

• Zeferinas Juknevičius, už mažą aukštą pareigą Sveikatos Ministerijoje š. m. spalio mėn. 23—27 dienomis, tarnybos reikalais buvo išvykęs į Bahía Blanca. Grįžęs šiomis dienomis vėl pradėjo eiti savo pareigas ministerijoje.

• Tautinių Šokių Ansamblis „Rambynas“, penktadienį, spalio 25 d., dalyvavo "Yatch Club Argentino" programoje, Olivos. Šiame pasirodyme be lietuvių dalyvavo irlandiečiai ir argentiniečių grupė. Lietuviai vėl, kaip paprastai, buvo visų dėmesio centre. Žiūrovai lietuvių pasirodymų buvo sužavėti ne vien tik šokiais, bet ir gražiais tautiniais rūbais. Ansamblio pasisekimo ir darnaus pasirodymo didelė dalis tenka jo naujam vadovui inž. Algimantui Rastauskui.

• Emilija Čekanauskienė buvo išvykusi dviejų savaitių atostogoms pas savo dukterį ir žentą majorą Antonio Rodriguez Cordobą. Ta proga aplankė visus savo pažįstamus ir draugus. Šiomis dienomis grįžo į savo rezidenciją Bernalyje.

LAIKAS

PATRIJOTINIO
RELIGINIO
TURINIO
LAIKRAŠTIS

Iredaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — S. Saplis, Administratorius — P. Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožūra; nesunaudoti — gražinami tik autorius prašant. Kaina: Argentinoje metams \$ 250.— administracijoje, \$ 265.— namuose, Urugvajuje met. 20 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

XVI Metai, Nr. 328

1963 m. spalio mėn. 28 d.

AUŠROS VARTŲ PARAPIJOS ŠVENTĖS

PROGRAMA

Šeštadienį, lapkričio 9 d.

Nuo 14 iki 17 val. Mokyklos vaikų žaidimai.

Nuo 20 iki 21 val. "Caseria del Zorro" — (ieškojimas paslėpto daikto su automobiliais). Užsirašyti parapijoje.

Sekmadienį, lapkričio 10 d.

Nuo 10 iki 12 val.: Vaikų pašybos konkursas. (Išrašyti prieš tai parap. raštinėje.)

Nuo 15 iki 17 val.: Automobiliukų lenktynės.

Pirmadienį, lapkričio 11 d.

Nuo 19 iki 23 val.: Futbolo rungtynės parapijos spoto aikštėje.

Antradienį, lapkričio 12 d.

Nuo 20 iki 21 val.: Krepšinio rungtynės tarp „Porvenir“ klubo ir „Kovo“ komandų.

Nuo 21 iki 22 val.: Krepšinio rungtynės tarp „Independiente“ ir „Lanus“. Laimėtojas taurė

Trečiadienį, lapkričio 13 d.

Nuo 19 iki 23 val.: Futbolo rungtynių tąsa parapijos aikštėje.

Ketvirtadienį, lapkričio 14 d.

Nuo 20 iki 22 val.: Kultūrinės filmos projektuojamos Mendoza gatvėje prie parapijos.

Penktadienį, lapkričio 15 d.

Nuo 19 iki 22 val.: Baigiamieji futbolo tarpparapiniai žaidimai, po kurių salėje argentiniečių tautinių šokių pasirodymas.

Šeštadienį, lapkričio 16 d.

21.30 val. Lietuvių salione tarptautinis šokėjų pasirodymas: argentiniečių, ispanų, airių, lietuvių, japonų, lenkų ir vengrų šokių grupės su tautiniais šokiais ir „Sv. Cecilijos“ choras.

Sekmadienį, lapkričio 17 d.

7 val.: Iššovimas bombų.

9 val.: Pirmoji vaikučių Komunija.

10,30 val.: Iškilminga lietuviška suma, giedant „Sv. Cecilijos“ chorui, vadov. V. Rymavičiui.

12.30 val.: Iškilmingi švenčių pietūs parapijos salėje. Bilietus galima gauti parapijoje.

16 val.: Iškilmingos Mišios už visą parapiją (geram orui esant) aikštėje. Po mišių iškilmingas paradas su gaisrininkais, policija, skautais ir kitais.

Visuose programos pasirodymuose įėjimas veltui, išskyrus iškilmingus pietus, kurių kaina 350 pezų.

Švenčių Rengimo Komisija.

• Julius Valentinas iš Lietuvos gavo liūdną žinią, kad ten mirė jo brolis Vladas.

• Amelia Hilda Čepulis studijuojanti gitaro muziką su savo mokytoja Lanus poliklinikoje davė koncertą ir pasirodė su muzika dar keliuose klubuose.

• Jonas ir Anastazija Narbutai, iš Villa Jardin, Kordobos, keletai dienų buvo atvykę į Avellaneda.

• Mykolas Slikas, baigęs industrinę mokyklą su titulu "Maestro mayor de obras", lanko architektūros fakultetą, ir drauge su savo bendrininkais vykdo įvairius statybos darbus. Lietuviai norintieji įvairių patarimų ar pagalbos statybos reikaluose gali kreiptis šiuo adresu J-je Blandenguez 3013, Sarandi.

J. Varškiui, pačiame jaunystės žydejime mirus Australijoje, broliui Augustinui Varškiui ir šeimai, gyvenantiems Š. Amerikoje, reiškiamas giliausias užuojautos.

Vladas ir Genė Macaičiai ir šeima.

ŽUVUSIŲ UŽ LIETUVOS LAISVĘ IR LIETUVIŲ KOLONIJOS MIRUSIŲŲ ATMINIMAS

įvyksta kaip ir kiekvienais metais LAPKRIČIO mėn. 2 DIENĄ, 19,00val. LIETUVIŲ PARAPIJOS BAŽNYČIOJE. Po gedulingų pamaldų numatoma eisena prie Lietuviško Kryžiaus, parapijos sodelyje, kur bus padėtas vainikas žuvusiųjų už Lietuvos laisvę ir mirusiųjų Argentinoje lietuvių atminimui.